

କାନ୍ତିର ପଦମାଲା

جَنْهُورٌ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ

فَرِسْتَقَّتْ سُرْجَيْتْ بَرْسَنْتْ سُرْجَيْتْ
فَرِسْتَقَّتْ سُرْجَيْتْ سُرْجَيْتْ سُرْجَيْتْ
فَرِسْتَقَّتْ سُرْجَيْتْ سُرْجَيْتْ سُرْجَيْتْ
فَرِسْتَقَّتْ سُرْجَيْتْ سُرْجَيْتْ سُرْجَيْتْ

۱۰۷۶) میرزا شمس الدین احمدی را در قصر خود
شکر خوش بخواست و سرچشیر خود را نمایان کرد.
عزم خود را باز کرد و میگفت: «ای خوش بخواست! میرزا شمس الدین احمدی را در قصر خود
بخواست و سرچشیر خود را نمایان کرد.

فَرِسْتَوْنَى ٢٠ حَسَرْ ٣٧ سَرْ ٤٥
سِرْ ٤٦ شَرْ ٤٧ فَرِسْتَوْنَى ٤٨ فَرِسْتَوْنَى ٤٩
فَرِسْتَوْنَى ٥٠ فَرِسْتَوْنَى ٥١ فَرِسْتَوْنَى ٥٢ فَرِسْتَوْنَى ٥٣ فَرِسْتَوْنَى ٥٤
فَرِسْتَوْنَى ٥٥ فَرِسْتَوْنَى ٥٦ فَرِسْتَوْنَى ٥٧ فَرِسْتَوْنَى ٥٨ فَرِسْتَوْنَى ٥٩ فَرِسْتَوْنَى ٦٠
فَرِسْتَوْنَى ٦١ فَرِسْتَوْنَى ٦٢ فَرِسْتَوْنَى ٦٣ فَرِسْتَوْنَى ٦٤ فَرِسْتَوْنَى ٦٥ فَرِسْتَوْنَى ٦٦ فَرِسْتَوْنَى ٦٧
فَرِسْتَوْنَى ٦٨ فَرِسْتَوْنَى ٦٩ فَرِسْتَوْنَى ٧٠ فَرِسْتَوْنَى ٧١ فَرِسْتَوْنَى ٧٢ فَرِسْتَوْنَى ٧٣ فَرِسْتَوْنَى ٧٤
فَرِسْتَوْنَى ٧٥ فَرِسْتَوْنَى ٧٦ فَرِسْتَوْنَى ٧٧ فَرِسْتَوْنَى ٧٨ فَرِسْتَوْنَى ٧٩ فَرِسْتَوْنَى ٨٠ فَرِسْتَوْنَى ٨١
فَرِسْتَوْنَى ٨٢ فَرِسْتَوْنَى ٨٣ فَرِسْتَوْنَى ٨٤ فَرِسْتَوْنَى ٨٥ فَرِسْتَوْنَى ٨٦ فَرِسْتَوْنَى ٨٧ فَرِسْتَوْنَى ٨٨
فَرِسْتَوْنَى ٨٩ فَرِسْتَوْنَى ٩٠ فَرِسْتَوْنَى ٩١ فَرِسْتَوْنَى ٩٢ فَرِسْتَوْنَى ٩٣ فَرِسْتَوْنَى ٩٤ فَرِسْتَوْنَى ٩٥

